27. Reent O.P. (2001). The Work about life and activity of M.A. Rubach. The Ukrainian State Scientific Research institution of archive science and document studies. Arkhivy Ukrainy, 1-2, 141-143 [in Ukrainian].

28. Lyakhovytsky, V.P. (Ed.). (2001). The Problems of Archive science and resource science: collection of the works 90th anniversary from V. Strelsky birth. Kyiv [in Ukrainian].

29. Boryak, G. V. & Matyash, I.B. (Eds.). (2001). Ruslan Pyrig: to the 60th anniversary of his birth. Kyiv [in Ukrainian].

30. Kalakura, Ya. S. (Eds.). (1999). Special fields of History: collection in honour Mark Varshavchyk. Kyiv [in Ukrainian].

31. Studios of Archive science and document studies: collection of scientific works. Ukrainian Scientific and Research institute of Archive science and document studies. (1998). (Vols. 3). Kyiv [in Ukrainian].

32. Studios of Archive science and document studies: collection of scientific works. Ukrainian Scientific and Research institute of Archive science and document studies. (1999). (Vols. 4). Kyiv [in Ukrainian].

33. Chernyshova, E.R. (2014). Terminological dictionary of the training of the scientific and scientific-pedagogical staff of the post-pedagogical education. Kyiv: DVNZ [in Ukrainian].

34. Ukrainian historians of XX century: bibliographical indicators. (2003). Kyiv. Lviv. Seria «Ukrainsky istoryky », 2, 1 [in Ukrainian].

35. Kovaĺ, O., Matyash, I. & Shandra, V. (1999). Ukrainian archvists: bibliographical indicator. Issue 1 (XIX c. – 1930es). Kyiv [in Ukrainian].

МИСТЕЦТВО БУТИ ТИМ, ХТО ТИ Є

(до 55-ліття від дня народження Олександра Кириленка)

Бібліотечна та документознавча сфери мають своїх сподвижників, котрі присвячують своє життя служінню справі, просвіті, людям. До таких яскравих особистостей належить **Кириленко Олександр Григорович** – кандидат історичних наук, доцент, завідувач відділу з охорони інтелектуальної власності Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського, професор кафедри інформаційних комунікацій та бібліотекознавства Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. У січні цього року він відзначив 55-ту річницю свого життєвого шляху.

Народився Олександр Григорович 25 січня 1962 р. у м. Києві в родині службовців. У 1979 р. закінчив Київську середню школу № 96 та розпочав свій трудовий шлях із робітничої професії слюсаря-ремонтника в агентстві «Союздрук». У 1984 р. закінчив із відзнакою Київський державний інститут культури за спеціальністю «бібліотекознавство і бібліографія», отримавши кваліфікацію «бібліотекар-бібліограф». Паралельне навчання в Київському суспільному інституті патентознавства допомогло отримати другу кваліфікацію – «патентознавець». До червня 1986 р. служив рядовим у військовій інженерно-будівельній частині.

Свою професійну діяльність розпочав у Центральній науковій сільськогосподарській бібліотеці Української академії аграрних наук, де впродовж 1984–1992 рр. працював на різних посадах: головний бібліотекар, завідувач

© Збанацька О. М., Добровольська В. В.

відділу, заступник директора з наукової роботи. Такі якості, як працьовитість, професіоналізм і далекоглядність допомогли Олександру Григоровичу розпочати комп'ютеризацію бібліотечної технології та впровадити багато інших інновацій у діяльність бібліотеки.

Протягом своєї понад 20-річної педагогічної діяльності Олександр Григорович Кириленко був викладачем Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв, Київського національного університету культури і мистецтв, Європейского університету, Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна», Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Втім, становлення його як педагога розпочалось у Київському державному інституті культури, де впродовж 1988–1996 рр. працював викладачем на кафедрах: бібліотечних фондів і каталогів, аналітико-синтетичної обробки документів, інформатики та автоматизованих технологій бібліотечного факультету. Особливо цінним для студентів, яким пощастило відвідувати його лекції, було отримати знання від педагога, котрий вже набув певних практичних навичок, і Олександр Григорович ними ділився з великим задоволенням. Багато студентів, яких він тоді навчав, стали відомими науковцями і провідними фахівцями бібліотечно-інформаційної справи сучасної України.

Значного професійного та наукового досвіду Олександр Григорович набув у Інституті бібліотекознавства Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського, перебуваючи на посадах наукового співробітника, завідувача відділу (з 1999 р.) упродовж 1992–2005 рр. У 1996 р. захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю 07.00.08 – книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство «Еволюція наукових уявлень про бібліотечну технологію в Україні (80–90-ті роки)» (науковий керівник – доктор історичних наук, професор М. С. Слободяник). За результатами науково-дослідної роботи 1994–1996 рр. був стипендіатом НАН України для молодих учених. Завжди з повагою і вдячністю згадує він свого наукового керівника – Михайла Семеновича Слободяника, багато хороших якостей якого: мудрість, впевненість, відданість справі, – з роками проявляються і в Олександра Григоровича.

Новим етапом професійного зростання вченого, бібліотекаря-практика стала робота на посаді директора Наукової бібліотеки ім. М. Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка, яку він обіймав у 2005–2010 рр. Керуючи науковою бібліотекою провідного університету держави, він одночасно був упродовж: 2006–2010 рр. – заступником голови науково-методичної бібліотечної комісії МОН України; 2008–2010 рр. – експертом Українського державного центру науково-технічної та інноваційної експертизи МОН України (здійснював експертну оцінку об’єктів, що заслуговують статусу національного культурного надбання).

Протягом своєї науково-прикладної та педагогічної діяльності неодноразово призначався офіційним опонентом кандидатських дисертацій: Соловяненка Д. В., 2008 р. (НБУВ), Сербіна О. О., 2008 р. (НБУВ), Костирко Т. М., 2008 р. (ХДАК), Ісаєнка О. О., 2009 р. (НБУВ), Кравцової О. А., 2009 р. (НАКККіМ), Макаренка П. Д., 2016 р. (ХДАК). У 2007–2009 рр. був членом спеціалізованої вченої ради К 26.849.02 із захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук у Національній академії керівних кадрів культури і мистецтв, членом редакційної ради наукового журналу «Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія».

У 2003–2005 рр. та в 2012 р., 2015 р. був відповідальним виконавцем міжнародного проекту «Феномен етнічної самоідентифікації й виживання в контексті повоєнної Європи: Унікальна культурна спадщина української еміграції в Архіві Українського Вільного Університету в Мюнхені». Результатом цієї діяльності стало упорядкування, описування та введення до наукового обігу найповнішого у Західній Європі зібрання українських еміґраційних журналів і продовжуваних видань «таборового» періоду (1945–1955 рр.), архіву Українського Вільного Університету.

Педагогічна майстерність Олександра Григоровича продовжила викарбовуватися в Національній академії керівних кадрів культури і мистецтв на кафедрі документознав-

ства та управління соціальними комунікаціями, де впродовж 2010–2013 рр. він працював як штатний працівник на посаді професора, 2010–2012 рр. був заступником завідувача кафедри. Навчальні дисципліни, що їх викладає Олександр Григорович, є досить різноманітним. Це: аналітико-синтетична переробка інформації, документно-інформаційні комунікації, інформаційний моніторинг, інформаційні ресурси, інформаційно-аналітична діяльність, методологія документознавчих досліджень, теорія згортання інформації, теорія інформаційних потоків, міжнародна інформація. Водночас із легкістю і зацікавленістю береться опановувати нові навчальні курси, що відповідають вимогам часу.

Особливо гармонійно, вимогливо і дещо наполегливо-іронічно відбувається спілкування зі студентами під час лекцій, практичних та семінарських занять. Такі зустрічі є запорукою виникнення нових ідей і спрямування їх у практичну площину. Аксіома проста: він поважає і розуміє студентів, студенти поважають його та із задоволенням опановують нові професійні знання і практичні навички.

У 2013 р. науковець повертається до Національної бібліотеки України імені В.І. Вернадського і очолює інноваційний для України відділ з охорони інтелектуальної власності, проте педагогічну діяльність не полишає. У нього чудово виходить поєднувати адміністративну, наукову та педагогічну діяльність.

Олександр Григорович Кириленко належить до тих фахівців, які постійно розвиваються, розширюють свій професійний світогляд. Сьогодні коло його наукових і прикладних уподобань охоплює не тільки бібліотечно-інформаційну, але й документно-інформаційну сферу, соціальні комунікації та інтелектуальну власність. Про це свідчать виступи на міжнародних конференціях, семінарах, публікації у фаховій періодиці та тематика захищених дипломних робіт студентів, написаних під його науковим керівництвом.

Чималим є творчий доробок Олександра Григоровича, який на сьогодні складає понад 50 наукових, навчально-методичних і професійних публікацій. Крім цього, він є експертом у бібліотечній освіті та практиці, здійснює наукове редагування і рецензування наукових збірників, науково-методичних матеріалів, навчальних посібників, матеріалів конференцій, дисертацій та авторефератів.

Хочеться сказати багато теплих слів про нашого ювіляра, але ми охарактеризуємо його стисло – доброзичливий, турботливий, надійний, із витонченим почуттям гумору, мудрий керівник і справжній друг. А бути другом – це мистецтво, з яким не народжуються, а якому навчаються все життя.

Тож, Шановний Олександре Григоровичу, у 55 відкриваються нові горизонти для прийняття безлічі важливих рішень і шляхів творчого удосконалення. Ви вже знаєте, на що здатні. Й Ви дуже влучно зауважили: «У нас такий вік, що нас не потрібно розуміти, до нас треба прислуховуватись». Нехай у Вашому серці вічно гуляє юність, а в душі живе надія, віра і любов!

О. М. Збанацька, В. В. Добровольська